

VI. Przepisy końcowe.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 miesiące od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

463.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 sierpnia 1936 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Na podstawie art. 28 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 629) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 26 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 punkt 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji wtórnej przymiarów bławatnych, suwaków mierniczych zwyczajnych, pojemników i menzur zwyczajnych, prostych przyrządów do mierzenia objętości płynów, odważników użytkowych zwyczajnych, wag prostodźwigniowych zwyczajnych, nośności do 3000 kg włącznie, oraz wag ogólnohandlowych uchylnych, nośności do 50 kg włącznie, — udziela się zniżki opłat, wynoszącej 80% opłaty zasadniczej. W wypadkach zalegalizowania przy legalizacji wtórnej przymiarów bławatnych, suwaków mierniczych, pojemników i menzur zwyczajnych, wag prostodźwigniowych zwyczajnych, nośności do 3000 kg włącznie, oraz wag ogólnohandlowych uchylnych, nośności do 50 kg włącznie, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.”;

2) w § 4 skreśla się wyraz „zasadnicze”;

3) w § 6 w punkcie 1 wyrazy: „w wysokości 14 złotych dziennie” zastępuje się wyrazami: „w wysokości 8 złotych dziennie”;

4) do § 12 dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującym:

„W wypadku udzielenia tej zniżki żadne inne zniżki, przewidziane w części I rozporządzenia niniejszego, udzielone być nie mogą.”;

5) § 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 16. Przymiary.

- a) Przymiary bławatne:
miary ogólnej 0,5 metra	30 gr
„ „ 1 metr	40 „
- b) Inne przymiary sztywne, składane oraz wstępowe półsztywne:
miary ogólnej do 1 metra włącznie	40 „
miary ogólnej powyżej 1 metra do 2 metrów włącznie	60 „
dłuższe	1 zł 20 „
- c) Przymiary wstępowe:
miary ogólnej do 2 metrów włącznie	1 „ 00 „
miary ogólnej od 2,5 do 5 metrów włącznie	2 „ 00 „
miary ogólnej od 6 do 10 metrów włącznie	2 „ 50 „
miary ogólnej od 15 do 25 metrów włącznie	3 „ 00 „
miary ogólnej od 30 do 50 metrów włącznie	6 „ 00 „
- d) Przymiary dokładniejsze:
miary ogólnej do 2 metrów włącznie	2 „ 00 „
miary ogólnej od 2,5 do 5 metrów włącznie	3 „ 00 „;

6) § 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 20. Taksometry.

1. Za sprawdzenie taksometra w pracowni	2 zł 50 gr
2. Za sprawdzenie taksometra na drodze	1 „ 00 „;

7) w § 24 punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Menzury zwyczajne:

wielkości do 1 litra włącznie	50 gr
„ „ powyżej 1 do 2 litrów włącznie	75 „
wielkości powyżej 2 do 20 litrów włącznie	1 zł 50 „
wielkości powyżej 20 do 50 litrów włącznie	2 „ 50 „
większe	3 „ 00 „;

8) w § 25 w ustępie B punkty 1 i 2 otrzymują brzmienie następujące:

„1. Przyrządy, zawierające jeden pojemnik jednomiarowy, wielkości mniejszej od 5 litrów 2 zł 00 gr
za każdy następny pojemnik jednomiarowy, wielkości mniejszej od 5 litrów 1 „ 00 „

2. Przyrządy, zawierające jeden pojemnik jednomiarowy, wielkości od 5 do 20 litrów włącznie 15 „ 00 „
za każdy następny pojemnik jednomiarowy, wielkości od 5 do 20 litrów 10 „ 00 „;

9) w § 25 w ustępie B skreśla się punkt 5;

10) w § 28 w punkcie 5 ustęp a otrzymuje brzmienie następujące:

- „a) wagi automatyczne odważnikowe:
 nośności do 10 kg włącznie . 15 zł 00 gr
 „ powyżej 10 kg do 50 kg
 włącznie . 25 „ 00 „
 nośności powyżej 50 kg do 500
 kg włącznie . 45 „ 00 „
 nośności powyżej 500 kg . 60 „ 00 „;

11) w § 31 część pierwsza punktu 1 otrzymuje brzmienie następujące:

- „Gęstościomierze 1/4 litrowe . 4 zł 00 gr
 „ 1 „ . 8 „ 00 „
 „ 20 „ . 120 „ 00 „.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

464.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 sierpnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o podatku komunalnym od publicznego wyświetlania filmów.

Na podstawie art. 18 ust. 3 i art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 62, poz. 454) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937), zmienione rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1934 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 400), ulega zmianom następującym:

1) Tytuł przed § 80 otrzymuje brzmienie następujące:

„B. Przepisy o podatku od publicznego wyświetlania filmów”;

2) § 80 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość podatku komunalnego od publicznego wyświetlania filmów, pobieranego w formie dodatku procentowego do ceny biletu wstępu, różniczuje się w zależności od liczby mieszkańców gminy, w której film jest wyświetlany.

Filmy, oznaczone stampilą „temat polski”, korzystają z ulgowej stawki podatku”.

3) § 81 otrzymuje brzmienie następujące:

„Filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, mogą być przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznaczone stampilami:

- a) filmy o tematach polskich — stampilą „temat polski”;
 b) filmy dźwiękowe o tematach polskich, długości od 200 do 300 metrów z wyjątkiem aktualności (zdarzeń) dnia — stampilą „krótkometrażowy, temat polski”;
 c) filmy dźwiękowe o tematach polskich, długości od 900 do 1500 metrów — stampilą „średniometrażowy, temat polski”;
 d) filmy dubbingowane w Polsce, t. j. takie, w których mowa obca będzie zastąpiona mową polską, przy użyciu polskich sił artystycznych, — stampilą „film dubbingowany w Polsce”;
 e) filmy o charakterze dodatków do programów zasadniczych — stampilą „dodatek”;
 f) filmy, mające charakter reklamy — stampilą „reklamowy”.

4) § 82 otrzymuje brzmienie następujące:

„Stawka podatku komunalnego od publicznego wyświetlania filmów nie może przekraczać:

- a) w mieście stoł. Warszawie — 60%, a od filmów ze stampilą „temat polski” — 5% ceny biletu wstępu,
 b) w miastach, liczących powyżej 100.000 mieszkańców, oprócz miasta stoł. Warszawy, — 35%, a od filmów ze stampilą „temat polski” — 3% ceny biletu wstępu,
 c) w miastach, liczących od 25.000 do 100.000 mieszkańców, — 25%, a od filmów ze stampilą „temat polski” — 3% ceny biletu wstępu,
 d) w miastach, liczących od 10.000 do 25.000 mieszkańców, — 15%, a od filmów ze stampilą „temat polski” — 3% ceny biletu wstępu.”

5) § 83 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli prowadzący przedsiębiorstwo publicznego wyświetlania filmów złoży zarządowi miejskiemu deklarację, w której zobowiąże się do wyświetlenia w danym okresie rocznym co najmniej 10% pełnoprogramowych filmów ze stampilą „temat polski” o długości ponad 1500 metrów, i deklaracja ta zostanie poparta:

1) w mieście stoł. Warszawie — wnioskiem Związku Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie, a gdy przedsiębiorca nie jest członkiem tego związku — wnioskiem Rady Naczelnej Przemysłu Filmowego w Polsce,

2) w innych gminach — wnioskiem wojewódzkiej organizacji właścicieli kinoteatrów, gdzie zaś nie ma organizacji wojewódzkiej lub przedsiębiorca nie jest jej członkiem — wnioskiem Związku Polskich Zrzeszeń Teatrów Świetlnych w Warszawie, — wówczas zarząd miejski stosuje na dany okres roczny specjalną zniżkę podatku od wyświetlanych przez przedsiębiorcę filmów bez stampili „temat polski”, wynoszącą czwartą część podatku, oraz specjalną zniżkę podatku od wyświetlanych przez przedsiębiorcę filmów ze stampilą „film dubbingowany w Polsce”, wynoszącą połowę podatku.

Zniżka specjalna, określona w poprzednim ustępie, będzie cofnięta na okres czasu, wyznaczony przez